

KMIECIK TOMASZ (1890-1960)

Urodził się w Potarzycy (powiat gostyński) 18 grudnia 1890 roku jako syn Franciszka Kmiecika i Rozalii z domu Danek. Od 2 grudnia 1907 roku do 6 października 1911 roku pracował w Niemczech w przemyśle żelaznym i górnictwie. W tym czasie zajmował się też pracą społeczną w „Sokole” i towarzystwach kulturalno-oświatowych. Służbę wojskową odbywał od 7 października 1911 roku do 26 września 1913 roku w jednostce piechoty – Regiment 53 w Kolonii. Po zwolnieniu z wojska powrócił do pracy w górnictwie w Hochlarmark i Recklinghausen (północna część zagłębia Ruhry). W tym czasie zajmował się również pracą społeczną, udzielając się w kole śpiewu, towarzystwie gimnastycznym „Sokół” i towarzystwie wyborczym „Oświata”.

3 sierpnia 1914 roku został zmobilizowany do armii pruskiej i wziął udział w I wojnie światowej. Był dwukrotnie ranny. W grudniu 1918 roku został zwolniony z armii i wrócił w rodzinne strony. Zajął się przygotowaniem drużyn sokolich w Potarzycy, Posadowie i Sułkowicach do walki. 10 stycznia 1919 roku wraz z oddziałem w sile 65 osób stawiał się do dyspozycji komitetu organizacyjnego kompanii powstańczych w Krobi. Został skierowany do Kąkolewa do dyspozycji sierżanta Ignacego Talarczyka, dowódcy kompanii boreckiej w składzie batalionu gostyńskiego. Jako dowódca plutonu walczył w okolicach Kąkolewa, Osiecznej i Pawłowic. Jest bardzo prawdopodobne, że brał udział w zwycięskich walkach o Osieczną 11 stycznia 1919 roku. 2 maja 1919 roku został przydzielony przez dowódcę 6. pułku strzelców wielkopolskich Bernarda Śliwińskiego do szkolenia rekrutów w Osiecznej. Jako instruktor w 2. kompanii 6. pułku stacjonował tam do 29 lipca 1919 roku.

1 sierpnia 1919 roku został przyjęty do służby bezpieczeństwa przez Korpus Żandarmerii Krajowej w Poznaniu. Po pewnym czasie trafił do Policji Państwowej w Odolanowie. Około 1932 roku przeniesiony został do Leszna, gdzie służył do września 1939 roku. Zmarł 13 kwietnia 1960 roku.